

Огромна жеља је постојала, борбеност и залагање нису изостали, али су, кад се све сабере, на крају неискуство и "кратка клупа" учинили своје. ОКК Борац у доигравање за шампиона Републике Српске ушао је са треће позиције, што је значило да ће у полуфиналу истог играти против другог фаворита лиге, фочанске Сутјеске, која је стекла предност домаћег терена.

Први меч, одигран у Фочи 3. маја, припао је домаћем тиму резултатом 70:69, а финале су потврдили у петак, побједом у дворани Борик резултатом 55:65, те ће тако за титулу играти против Хеа или Рогатице, који ће о другом финалисти одлучити у мајсторици.

Међутим, и поред испадања, осам момака који су изнијели терет двије полуфиналне утакмице заслужује да се на кратко прекине читање овог текста, устане са столице и запљешће јер и овај резултат, у условима у којима су радили, заслужује најмање громогласан аплауз.

Пред сами почетак плеј-офа, пет играча (Владан Ракић, Никола Млинаревић, Милан Давидовић, Стефан Сукара, Ранко Ивић), од чега чак три центра, одлучило је да не наступи за ОКК Борац у најважнијем дијелу сезоне, из разних разлога. Остало је њих осам (Пеђа и Срђан Лончар, Драган Чолић, Срђан Граорац, Александар Иветић, Марко Блаз, Огњен Путник, Небојша Николић), тихо се припремајући у тишини "Борика", већином одрађујући шутерске тренинге, са осмјехом на лицу прижељкујући, рећи ћемо тако, својеврсно чудо и пласман у саму завршницу.

Прво мало чудо је "за длаку" изостало у првој утакмици, одиграној у дворани у Фочи. Каралићевих осам јунака имало је резултатску предност пуних 38 минута, али су посустали у самој завршници, пропустили прилику да у посљедњем нападу дођу до побједе, те су се домаћи провукли "кроз иглене уши". У другој утакмици, одиграној у бањалучком храму спорта, пресудило је, како рекосмо у уводном параграфу, искуство тима из Фоче али и далеко дужа клупа.

Споменута петорка одлучила је да не наступи у плеј-офу, свачију одлуку треба поштовати, а не смијемо овом приликом бити непоштени и безобразни и занемарити њихов учинак и удио који су имали у резултатима у сада већ протеклој сезони. Напротив, сваки кош који су постигли у ових седам-осам мјесеци вриједио је, свака кап проливеног зноја много значи... јер је проливена за успјех ОКК Борац!

Рекли смо већ, и пласман у полуфинале резултат је вриједан пажње и спомена, поготово ако се зна у каквим условима се радило. Када је клуб у никад горој финансијској ситуацији, када се на клупској каси, нажалост, одавно "ухватила прашина", када кошаркаши за цијелу сезону од примања добију само новац да себи купе патике у којима ће играти (и то у септембру), када се пред скоро свако гостовање броје паре и калкулише да ли ће бити довољно и за плаћање превоза и оброк играчима, постаје јасно свима да је пласман у доигравање за титулу огроман успјех, те да се ниједном играчу након елиминације нема шта приговорити већ само запљескати и рећи "момци, капа доле!"

У дворани Борик ће се и сљедеће сезоне играти прволигашка кошарка, поново ће у Бањалуку долазити Рудар, Дрина, Будућност, Братунац... Пауза ће брзо проћи, у октобру почиње нова сезона, нова прича, а сљедећег маја, ко зна, можда их срце буде још јаче водило, а нас натјерају да још јаче запљешћемо...

(борац-спорт)